

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Sadílkem
sídlem Václavské náměstí 802/56, Praha 1

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, 46180 Liberec

za účasti osob na řízení zúčastněných:

1) X
sídlem X
zastoupena advokátkou Mgr. Monikou
Andresovou
sídlem Hybernská 20, Praha 1

2) X
sídlem X

3) X
sídlem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, sp. zn. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 25. 11. 2019, sp. zn. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, ze dne 30. 8. 2019, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím vydal Magistrát města Liberec stavební povolení na záměr novostavby bytového domu v Liberci, ul. X, na pozemcích st. p. č. X a p. č. X, 610 v k. ú. X.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh správního řízení, načež uvedl, že nezjistil pochybení stavebního úřadu. Dle žalovaného je smyslem stavebního řízení přezkoumání toho, zda lze stavbu na základě předložených podkladů provést a je třeba odlišovat řízení o povolení stavby od řízení územního, v němž již ve vztahu k řešené stavbě bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí. Ani dle správní judikatury nelze tato řízení směšovat. Žádost stavebníka o stavební povolení a k ní připojené přílohy zpracované odborně způsobilými osobami umožňují řádné posouzení a zjištění stavu věci, kdy lze usoudit, že předmětnou stavbu lze podle těchto podkladů provést. Rozsah dokumentace ke stavebnímu povolení odpovídá příloze č. 12 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, jejíž strukturu zpracovatel dokumentace při jejím vyhotovení plně respektoval. Stavba je umísťována v zastavěném území, proto se dle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, neuplatní nutnost dodržení odstupu staveb, který musí být roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn.
3. Dle žalovaného vzdálenost předmětné stavby od přilehlých komunikací splňuje požadavek § 25 odst. 7 vyhl. č. 501/2006 Sb. Je rovněž zajištěn příjezd ke stavbě a dostatek odstavných ploch, čemuž se věnovala již projektová dokumentace k územnímu řízení. Je vyřešeno napojení stavby na sítě technického vybavení. Bezpečnost během provádění stavby musí být zajištěna prostřednictvím kvalifikovaného dozoru na stavbě. Veškeré části předložené projektové dokumentace byly zpracovány osobami s platnou autorizací v příslušném oboru. Žalovaný ověřil, že projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím ze dne 6. 12. 2018, č. j. X, které nabylo právní moci dne 8. 1. 2019. Dodržení veřejných zájmů z hlediska zvláštních právních předpisů žadatel prokázal doložením závazných stanovisek a vyjádření příslušných dotčených orgánů, která jsou ve všech případech kladná a jejichž podmínky je žadatel při provádění stavby povinen respektovat.
4. K odvolacím námitkám žalobce žalovaný konkrétně uvedl, že žalobce nespojil vliv stavby s dotčením svých subjektivních práv. Pokud jde o námitku týkající se špatného uvedení

číslo pozemku st. p. č. X, v rozhodnutí stavebního úřadu se toto číslo nenachází. Námitka nesouladu stavby s platnou územně plánovací dokumentací spadá do územního řízení, které bylo pravomocně skončeno. Problematika užívání stavby je řešena v § 119 a násl. stavebního zákona. Možný vliv stavby na okolní objekty z hlediska statického působení byl řešen v části X - X. Jedním z projekčních podkladů byl i inženýrsko geologický průzkum na parcelách p. č. X - X. Rozsah požárně nebezpečného prostoru je vyznačen na výkrese X - situační výkres koordinací. Z něj plyne, že vzdálenost navrhované stavby od staveb okolních je z hlediska požární bezpečnosti dostatečná, což bylo potvrzeno i souhlasným závazným stanoviskem dotčeného orgánu - Hasičského záchranného sboru. Občanský zákoník nikde nezaručuje absolutní nedotčenost vlastnictví jednoho činností jiného. Povinností stavebního úřadu není vyloučit jakékoliv omezení majitele sousední stavby či pozemku, ale pouze zabránit takovému zásahu, který by byl od počátku zřejmý a v rozporu s platnými právními předpisy.

II. Žaloba

5. Žalobce v podané žalobě namítl, že stavba odporuje platnému územnímu plánu města, dle něž jsou na pozemcích navrhované stavby umístěny trvalé porosty. Jejich likvidace v důsledku stavby odporuje textové části územního plánu, regulativu 3.7.7, položce 5, dle níž v plochách smíšeného městského území musí být chráněny všechny existující plochy doprovodné zeleně. Projekt stavby také neřeší její vliv na bezpečnost sousedních stávajících staveb. Zákon č. 309/2006 Sb. uvádí, že Plán BOZP musí být zpracován v přípravné (projektové) fázi projektu, k čemuž nedošlo. Bezpečnost provozu sousedních objektů během provádění povolené stavby není nijak popsána, neboť plán BOZP není k dispozici, a neexistuje tedy žádný dokument, ke kterému by se vlastníci sousedních nemovitostí mohli vyjádřit. Stavební úřad musí před vydáním stavebního povolení posoudit soulad navrhované stavby s platnými zákony a bezpečné provádění a bezpečné užívání staveb, a to i těch stávajících, je jedním z definovaných cílů stavebního zákona.
6. Skutečnosti dle žalobce neodpovídá, že navrhovaná stavba je bezpečná a jejího okolí se vůbec nijak nedotkne. Navrhovaná stavba bude velkou zátěží pro celé její okolí. Má být podsklepena, stavební jáma bude značně hluboká, nebyl popsán její vliv na všechny okolní stavby a nebyla vyloučena či omezena z toho plynoucí rizika, nebyl popsán způsob zajištění stavební jámy. Není vyřešena dopravní obslužnost lokality během výstavby. Dalším neřešeným vlivem je zakázaný prostor přiléhající k pracovištím ve výškách a definovaný nařízením vlády č. 462/2005 Sb. Není zřejmé, jak bude vytyčen, kam zasáhne a zda bude ležet jen na pozemcích stavby označených ve stavebním povolení.
7. Žalobce dále namítá, že projekt navrhované stavby neřeší vliv požárně nebezpečného prostoru od staveb stávajících. Tato skutečnost přitom musí být s přihlédnutím k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, vyřešena nejpozději při stavebním řízení, k čemuž však nedošlo. Všechny stavby v okolí navrhované stavby musí mít stanoven a ve výkresu navrhované stavby zakreslen požárně nebezpečný prostor. V projektové dokumentaci stavby je však stanoven pouze požárně nebezpečný prostor navrhované stavby, ale žádný požárně nebezpečný prostor jiných sousedních staveb, čímž je vyloučena jejich interakce, a tím i doložení zákonné podmínky. Konstatování, že na předmětný projekt je vydáno požárně bezpečnostní řešení stavby a souhlas Hasičského záchranného sboru, na uvedeném nic nemění. Závěrem žalobce uvedl, že stavební povolení umísťuje předmětnou stavbu na neexistující stavební pozemek p. č. st. X v k. ú. X.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhol, aby soud žalobu zamítl. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se již s námitkami žalobce vypořádal, a dále uvedl, že rozhodnutí o umístění stavby je pravomocné, účastníkem územního řízení byl i žalobce, který odvolání nepodal. Otázka bezpečnosti a ochrany zdraví při práci není řešena ve stavebním řízení a není způsobila zasáhnout do práv žalobce. Součástí spisu je projektová dokumentace zpracovaná autorizovanou osobou, která je pro vydání stavebního povolení dostatečná. Žalovaný odkázal na odpovědnost a povinnosti projektanta a stavebníka dle § 159 odst. 3 a § 152 odst. 1 stavebního zákona. Žalobce pouze vyjadřuje obavy z možného negativního vlivu provádění stavby na okolí, což nelze ve fázi povolení stavby předjímat nad rámec splnění zákonných požadavků kladených na projektovou dokumentaci a její zpracování autorizovanou osobou. Laická polemika žalobce s řádnými podklady rozhodnutí není relevantní. Nařízení vlády č. 462/2005 Sb. dle žalovanému dostupných informací neexistuje. Otázka vymezení požárně nebezpečných prostorů byla v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, vyřešena již v územním řízení.

IV. Ústní jednání

9. K projednání věci nařídil soud ústní jednání, při němž účastníci odkázali na svá dosavadní podání. Zástupce žalobce nad rámec toho uvedl, že dle územního rozhodnutí týkajícího se předmětného bytového domu bude elektropřípojka řešena jako samostatná stavba. Dle stavebního povolení nejsou jeho předmětem přípojky inženýrských sítí, neboť byly povoleny územním souhlasem ze dne 6. 12. 2018 stejného č. j., jako č. j. územního rozhodnutí ohledně stavby. Stavební povolení tedy bylo vydáno předčasně. Pokud proběhlo územní řízení ohledně elektropřípojky, žalobce o něm nebyl zpraven. Důkazní návrh žalobce na zpracování znaleckého posudku z oboru stavebnictví, jímž by měla být posouzena určitost projektové dokumentace a případné ohrožení sousedních staveb povolovanou stavbou, soud zamítl, neboť jej považoval za nadbytečný. Určitost a obsah projektové dokumentace byl soud v návaznosti na formulaci žalobních bodů schopen posoudit bez potřeby znaleckého zkoumání.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že dne 24. 6. 2019 podal stavebník X stavebního úřadu žádost o vydání stavebního povolení k novostavbě bytového domu v ulici X v X. Stavební úřad oznámením ze dne 22. 7. 2019 oznámil zahájení stavebního řízení s tím, že upouští od ohledání na místě a ústního jednání. Ve stavebním úřadě stanovené lhůtě podal žalobce, který je vlastníkem sousedního pozemku p. č. X v k. ú. X, námitky týkající se nevyřešeného vlivu stavby na stavby okolní či na dopravní obslužnost lokality. Po vyjádření stavebníka k námitkám žalobce bylo vydáno shora označené

stavební povolení. V jeho odůvodnění stavební úřad k námitkám žalobce uvedl, že námitky týkající se vlivu stavby na okolí či dopravní obslužnosti při provádění stavby svým charakterem spadají do územního řízení, v němž žalobce žádné námitky neuplatnil. Ve stavebním řízení byla předložena projektová dokumentace zpracovaná autorizovaným architektem. Stavba je v dané lokalitě realizovatelná, o čemž svědčí i v uplynulé době provedená stavba na sousední parcele. K odvolání žalobce, které obsahovalo totožné námitky jako žaloba, přezkoumal stavební povolení žalovaný napadeným rozhodnutím.

12. Při jednání soudu byl zástupce žalobce poučen o koncentraci řízení ve smyslu § 71 odst. 2 ve spojení s § 75 odst. 2 s. ř. s. Přesto v této fázi řízení uplatnil námitku napojení stavby na elektropřípojku ohledně jejíhož umístění a povolení panují rozpory, a stavební povolení proto bylo vydáno předčasně. Soud v návaznosti na uvedená ustanovení s. ř. s. konstatuje, že tato námitka byla uplatněna po uplynutí lhůty k podání žaloby, neboť v žalobě se vůbec neobjevila. Proto se jí soud nezabýval, když se nejedná o otázku, k níž by byl soud povinen přihlédnout i bez návrhu.
13. Podle § 111 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), stavební úřad přezkoumá podanou žádost o stavební povolení a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.
14. Z uvedeného ustanovení plyne, jaká kritéria jsou klíčová pro posouzení žádosti o vydání stavebního povolení. Přitom je třeba mít na paměti, že stavebnímu řízení předcházelo řízení územní, v jehož rámci bylo umístění předmětné stavby posuzováno z hledisek dle § 90 stavebního zákona. Územní a stavební řízení jsou odlišnými typy řízení, které je třeba od sebe oddělovat. Otázky vyřešené v řízení územním, kde bylo posuzováno, zda je možno stavbu dle záměru stavebníka v daném území umístit, již nejsou otevřeny k novému zhodnocení ve stavebním řízení, jehož předmětem je posouzení žádosti v souladu s § 111 stavebního zákona. Z toho plyne, že pokud žalobce ve fázi územního řízení nevznnesl námitky k otázkám spadajícím svým charakterem do řízení územního, nemůže již takové námitky důvodně vznášet v řízení stavebním, které představuje další procesní postup navazující na pravomocně skončené územní řízení.
15. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 7. 2010, č. j. 5 As 77/2009-107, uvedl, že „... je zřejmé, že soulad navrhované stavby s územně plánovací dokumentací je primárně zkoumán v řízení územním. Rozhodnutí o umístění stavby přitom řeší způsob, jakým bude konkrétní stavba v území situována. Toto řešení je jedinečné, určené výlučně pro danou stavbu a navazuje na něj stavební řízení a v něm vydané rozhodnutí o povolení konkrétní stavby. V územním řízení mohou účastníci namítat rozpor stavby s územně plánovací dokumentací. Pokud nastanou skutečnosti uvedené v § 92 odst. 2 stavebního zákona (např. záměr žadatele není v souladu s územně plánovací dokumentací, se zákonem apod.), stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. ... Na řízení o umístění stavby navazuje řízení stavební. V §

114 odst. 1 stavebního zákona je pozitivně vymezen okruh námitek, které lze uplatnit ve stavebním řízení. Předmětem přezkumu v řízení stavebním dle § 111 stavebního zákona pak není dokumentace záměru, nýbrž tzv. projektová dokumentace, jež je podkladem pro řízení o udělení stavebního povolení. ... Za situace, kdy projektová dokumentace bude vycházet z dokumentace záměru a bude zpracována v souladu s podmínkami stanovenými v územním rozhodnutí, lze předpokládat, že bude taktéž zachován soulad stavby s územně plánovací dokumentací. Je tedy možné shrnout, že v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je dokumentace záměru v souladu s územně plánovací dokumentací (územním plánem) a vydáním územního rozhodnutí tento soulad konstatuje. Shledá-li stavební úřad rozpor s územně plánovací dokumentací, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zamítne. Pokud se účastník řízení domnívá, že plánovaná stavba v souladu s územním plánem není, je oprávněn brojit proti územnímu rozhodnutí prostřednictvím opravných prostředků ve správním řízení, případně následně v řízení před správními soudy. Tutéž námitku však již účastník nemůže ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona účinně uplatnit v řízení stavebním.“

16. S uvedenými závěry se krajský soud ztotožňuje, přičemž poukazuje na to, že žalobce nikterak nespornuje pravomocné skončení územního řízení týkajícího se záměru umístit předmětnou stavbu bytového domu. Žalobce v žalobě územní řízení nezmínil, nepoukázal ani na jakýkoli rozpor územního rozhodnutí a stavebního povolení.
17. Ze shora uvedeného plyne, že námitka rozporu povolené stavby s částí územního plánu města Liberce, dle něž mají být v plochách smíšeného městského území chráněny plochy doprovodné zeleně, je nedůvodná. Otázka souladu záměru s územním plánem města měla své místo v územním řízení (§ 90 odst. 2 stavebního zákona), naopak v § 111 stavebního zákona již posouzení poměru stavby k územnímu plánu uvedeno není. Bezrozpornost stavby a územního plánu je zajištěna tím, že stavební úřad podle § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona zkoumá soulad projektové dokumentace s územním rozhodnutím. K tomu v daném případě došlo, správní orgány na územní řízení odkazovaly a žalobce nesoulad stavebního povolení s územním rozhodnutím nenamítl.
18. K námitce absence řešení vlivu stavby na bezpečnost stávajících sousedních staveb soud uvádí, že projektová dokumentace se vlivem stavby na okolní stavby zabývá v části B.1 písm. e), dle níž stavba nebude mít negativní účinky na okolí. Vliv samotného provádění stavby na okolí a opatření k omezení negativních vlivů výstavby jsou popsány v části B.8 projektové dokumentace. Není tedy pravdou, že by projektová dokumentace tyto otázky pomíjela.
19. Podstatou námítka žalobce je však bezpečnost a organizace zdraví při práci (BOZP) a dodržení zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy. Uvedený zákon dle svého § 1 navazuje na zákoník práce a upravuje další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy podle § 3 zákoníku práce. Ke kontrole dodržování povinností vyplývajících z předpisů k zajištění bezpečnosti práce však jsou podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, povoleny oblastní inspektoráty práce a Státní úřad inspekce práce. Tyto otázky naopak nejsou předmětem stavebního řízení a není zřejmé, jak by měl být žalobce jejich řešením dotčen na svém vlastnickém právu k sousední nemovitosti.

20. K obavám žalobce o bezpečnost v průběhu provádění stavby či případně při jejím pozdějším užívání lze odkázat na část čtvrtou, hlavu IV stavebního zákona upravující povinnosti a odpovědnost stavebníka, vlastníka stavby a dalších osob podílejících se na výstavbě či užívání stavby. Jedná se o povinnosti plynoucí ze zákona, jejichž ukládání či popis rovněž není předmětem stavebního řízení.
21. K další části žaloby nadepsané jako nedostatečné určení stavebních postupů při provádění stavby lze do značné míry odkázat na výše uvedené vypořádání námítky absence řešení vlivu stavby na bezpečnost sousedních staveb. V souhrnné technické zprávě, části X, je proces výstavby včetně ochrany okolí řešen. Staveniště, které kopíruje hranici pozemků, na nichž je stavba povolena, bude dle této části projektové dokumentace zabezpečeno proti vstupu nepovolaných osob, opatřeno uzamykatelnou branou a výstražnými cedulemi. K těžební jámě tedy nebudou mít nepovolané osoby vůbec přístup. Staveniště nezasahuje pozemek žalobce, příjezd na staveniště je dle projektové dokumentace zajištěn z X ulice, jejíž užívání veřejností by v zásadě nemělo být vyloučeno. Ve stavebním povolení je zakotvena podmínka dodržení stanoviska odboru dopravy ze 17. 5. 2019, které upozorňuje zhotovitele na povinnost požádat silniční správní úřad o povolení uzavírky provozu na komunikaci v případě, že vznikne potřeba omezit obecné užívání pozemní komunikace.
22. Pokud žalobce poukazoval na neřešený prostor pracovišť ve výškách podle nařízení vlády č. 462/2005 Sb., soud především konstatuje, že takovéto nařízení vlády neexistuje, existuje pouze zrušená vyhláška tohoto čísla zabývající se zcela jinou problematikou. Žalobce měl patrně na mysli nařízení vlády č. 362/2005 Sb., o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky. Obdobně jako výše je třeba podotknout, že toto nařízení je svou povahou pracovněprávním předpisem blíže provádějícím zákoník práce přijatým na základě § 134a odst. 2 a § 134e odst. 2 zákoníku práce. Předmětem stavebního řízení není ukládání či kontrola uvedeným nařízením stanovených povinností. Žalobce ani neuvádí, jakým způsobem by se měly jím namítané skutečnosti dotknout jeho vlastnického práva k sousední nemovitosti.
23. Ohledně řešení požární bezpečnosti soud uvádí, že námitka žalobce opět do značné míry směřuje do fáze územního řízení, neboť se týká samotného umístění stavby a jejích odstupových vzdáleností od staveb okolních. Nadto soud uvádí, že součástí projektové dokumentace je i dokument – požárně bezpečnostní řešení, který splňuje obsahové náležitosti dle § 41 odst. 2 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru. Autorizovaný inženýr zde i s odkazem na situační výkresy konstatuje, že v požárně nebezpečném prostoru stavby se nevyskytují žádné stávající sousední stavby a řešená stavba je také umístěna mimo požárně nebezpečný prostor všech stávajících sousedních objektů, jejichž umístění je zde popsáno. V daném případě nebylo třeba nad rámec uvedeného zpracovávat výkresy požární bezpečnosti s vyznačením požárně nebezpečných prostorů okolních staveb. Takový postup nepožadoval ani Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje, jakožto orgán státního požárního dozoru, který k projektové dokumentaci vydal souhlasné závazné stanovisko.
24. Závěrečná námitka žalobce týkající se údajného povolení stavby na pozemku p. č. st. X v k. ú. X je rovněž nedůvodná, neboť stavební povolení ani napadené rozhodnutí o žalobcem označeném pozemku vůbec nehovoří. Stavba je zjevně povolena na pozemcích p. č. X, X a st. X v k. ú. X, což z rozhodnutí správních orgánů jednoznačně vyplývá.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

25. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však žádné náklady přesahující běžný rozsah činnosti správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
27. Protože osobám zúčastněným na řízení soud neuložil v řízení žádné povinnosti a současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, vyslovil v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., že se osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. srpna 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu